

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Sabbato post dominica[m] tertiam Quadragesime. Tex eua[n]ge. Joan. c.
viiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus II

bant i longinquū. i. tpe messie percipere. Nec tñ seqt q̄ maiorā eēt eoz merita q̄ aploz. q̄ meritū nō mēsurat essentia liter fm̄ laborē: s̄ s̄z charitatē: quā apli habuerūt maiorē: vt pz p̄ s̄. Tho. i. y. q. cyj. d̄ vi. q. xij. Ro. viij. vl. v. Redde at euāgelista ad narrādū de ml̄iere dicēs. (Et ciuitate aut̄ illa ml̄i crediderūt in eū samaritanoz) Et q̄ pr̄z q̄ regio erat parata ad messēm p̄t̄ p̄bū mulier? (cut dñs efficacā loq̄ndi dedit (restionū p̄ bibēt: q̄ dixit mibi oia q̄cūq̄ feci) Et istimabāt em̄ fm̄ L̄h̄y. q̄ neq̄q̄s mulier gratant̄ audiuisset eū q̄ adulterā illā dixerat: nisi aliqd̄ magnū fuisset i illo: q̄ potuisset secreta coḡscere. Vel forte ex istimabāt ch̄m̄ migr̄m̄ ex h̄ q̄ absentis mulieris vitā cognouisset. In h̄ aut̄ samaritanū iudeis p̄ferunt in credēdo p̄t̄ duo. P̄rio: q̄ ad eos nō erat ch̄is p̄sona liter missus s̄c̄ ad iudeos. Sc̄do: q̄ nō viderāt tor̄ et̄ miracula vt iudei. (Lū venissent q̄ ad illū samaritanū: rogauerūt illū vt ibi maneret) reputantes se felices si et̄ p̄ntia potrent: nec ml̄z: q̄ et̄ cōuersatio erat honesta: doctria fructuosa: societas locūda: z nulli p̄t̄ q̄stum one rosa (Et mansit ibi duos dies) vt eis ex p̄te satisfaceret: z n̄ pl̄: ne iudei murmuraret̄ z diceret̄ eū eē factū ctuē sic̄har: et samaritanū (z ml̄to p̄les crediderūt p̄t̄ f̄monē et̄) (q̄ p̄t̄ f̄monē ml̄ier) Sermo em̄ ch̄i erat efficacior: z gr̄iosior: z sapientior: (z ml̄ier dicebat: q̄ tā nō p̄t̄ loq̄lā tuā credim?) q̄ h̄m̄? efficacius lumen. (Ip̄s̄ em̄ audiuim? z scim?) .i. certi sumus. Amb. Fidei simplicitas argumētis oib; ancellit (q̄ h̄ est saluator:) sp̄ual̄ z vniuersal̄ (mūdi) z nō solū iudeozum. In hac p̄te ē documentū morale p̄ q̄ dā q̄ dicit se nō s̄o bñ viuere: q̄ miracula nlla viderūt. Veniunt em̄. Ecce iudei vills tor̄ miracul̄ dñm̄ pdiderūt: imo repulerūt vt fra dicā. Samaritanū vō cū tāta facilitate crediderūt: z h̄ q̄ sine iuidia z supbia erant. Vñ Luc. xvj. Si moysen z p̄phas nō audiu: neq̄ si q̄s ex mortuis resurrexerit credet. Igit̄ nō s̄o malē viuūt: q̄ signa nō viderūt: s̄z quia volūt. Est z aliud i toto h̄ euāgelio nō

randū. Nā ch̄is fec̄ mentioez d̄ duplici aq̄: z vñ docet p̄tēnere: reliquā appetere. P̄ria est q̄ sitim̄ excitat: d̄ q̄ d̄. Quis biberit ex aq̄ hac sitiet̄ itez: z fecat amorem̄ mūdi. i. amorem̄ diuitiaz/ delictiaz/ z honoz. Ista aq̄ est turbida. iuxta illud Hier. ij. Quid tibi i via egypti vt bibas aquā turbidam. z p̄sc̄nt̄ nō ē apra ad speculādū siue coḡscendū defect? suos: q̄ turbida. nec ad bibēdū: q̄ amara si turbida nec ad lauandū: q̄ immūda. Sc̄da vō est q̄ sitim̄ extinguit: illa. i. quā ip̄se dat. i. sp̄usc̄tūs: q̄ est dulc̄ ad bibēdū: clara ad speculādū seip̄m. z munda ad lauandū: q̄ sp̄usc̄tūs i corde facit̄ uī ex aq̄ lachrymaz z cinerib; peroz: z sic illud emūdat. Est etiā z h̄ norādū q̄ allegorice loq̄ndo: hora sexta. i. erare seculi sexta: ch̄is venit ad putei pfunditatē. i. ad terras. Et eo sup̄ illo q̄sc̄ente. i. dormiēte i cruce: venit ad eum ml̄ier samaritana. i. gētilitas: cui ip̄e offert aq̄m viuā. i. sac̄m̄ bap̄tismi z alta sacramenta q̄ de latere dormiēt̄ i aqua z sanguine emanarūt: z illa i ip̄m credēs: se h̄y d̄riā. i. frenoz cupiditatē repellēs: ch̄is cupit̄ p̄dicare: s̄z iubet vocare vix. i. ad ducere rōnē q̄ in oib; suis opib; dirigat In figurā etiā h̄mōi: de latere dormiēt̄ tis Ade/ Lina formata est.

Sabbato post dominicā tertiam Quadragesime.

Tex euāge. Joan. c. viij.

DErrexit Iesus in montem oliueti: z diluculo itez venit in templum Et ois populus venit ad eum. Et sedens docebat eos Adducunt aut̄ scribe z pharisei mulierē in adulterio deprehensam: z statuerūt eam in medio et dixerunt. Magister: hec mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. tu ergo quid dicis

Babbato post do. iiii. quadra.

Hec aut dicebat tentantes eum ut possent accusare eum. Iesus aut inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Cum aut psleueraret interrogates eum: erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est vestrum: primus in illa lapidem mittat. Et ite se inclinans: scribebat in terra. Audiētes aut vnus post vnu eribāt: incipientes a senioribus. Et remāsit Iesus solus et mulier in medio stās. Erigēs aut se Iesus dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabāt? Nemo te cōdemnauit. Que dixit. Nemo domine. Dixit aut Iesus. Hec ego te condēnabo. Vade et amplius noli peccare.

Derexit Iesus in mortem oluerti etc. Joā. viij. In presenti euāgelio tangunt tria puncta: que sunt Insiidiatio/ Confutatio/ et Discretio.

Quātū ad p̄mū rāgē insidiatio pharisaeorum aduersus eum. Et aut sciēdū: q̄ saluato: nō post suū aduentū in hierusalem vltimū: q̄n. s. ad passiōē venit in die palmarū h̄ obfauit: vt in die q̄dē pdicaueret in tēplo: nocte v̄o exiret in bethaniam. Die ḡ dñico post doctrinā sero exiit extra ciuitatē hierl'm et iuit in bethanā: s. i. mille fecit die lune et die martis. Die aut mercurij fuit in bethania: vt iudet h̄ent locū p̄sidiāt de morte sua: sic volebant facere et fecerūt. In vna aut h̄ay dierū p̄tigit historia de q̄ in p̄nti agit euāgelio: et tradit fuisse die lune. Et licz brūs Joānes narret eā ante vltimū aduentū pdicari: tñ h̄ dicit q̄dā dicit anticipatiue. Tñ m̄gr hist. ponti fm ordine historie hanc q̄ h̄c narrat facta post vltimū aduentū pdicari. Sciendū est tñ q̄ de hac historia adultere mulieris. Chryf. nullā penitē fac mentionē: et causam assignat traducto: et q̄ ip̄a in antiqs volumibz grecis nō habet: nec in grece ecclesijs recitat. Tñ greci eā dicit apocri-

phā: et ita Joānt additā: sic Danielem fabula dracontis et Susanne historia. Sz q̄ scri latini eā rāgē d̄ Joānt textu exponūt et in ecclesijs latinorū recitat: dicit dū ē grecis q̄ potuit ip̄e Joānes eā op̄ suo tā plero iseruisse: et p̄tea in quibusdā antiqs volumibz nō h̄. Quis ei eēt tāre remeritat: vt eā fingere voluisset. Et si q̄s eā voluisset fingere: q̄ eā potuit fuisse. D̄ ḡ (Derexit Iesus in mortē oluerti) .i. in bethanā fm Alanū: q̄ vt ex euāgelio list: p̄z ē in mortē oluerti ita in latere orientali distās a hierl'm quideci stadij: in q̄ hospitabat in domo Marthe et marie soror lazari. Sz q̄re nō remāsit in hierl'm vbi pdicauerat: et in crastinū pdicatur erat: Ad h̄ d̄ Chryf. q̄ nullus inuicauit eū: et forte eā fuit: q̄ nulli magnatū aduulabat. vt q̄z lz ibi h̄er amicos. vt p̄z de eo q̄ fecit cenā in quāta feria sequēt: tñ ip̄i timebāt magnates. Tñ et ip̄e Nicodemus q̄ erat vnus d̄ p̄ncipibz et credebatur in eū nō ē ausus se et iungere: sz venit occulte de nocte ad eū (et diluculo) .i. die luculo siue parua luce añ. s. solis ortum (trez venit in tēplo) .i. ad pdicandū: i. q̄ et sollicitudo in docēdo p̄z. Sz ex h̄ videt q̄ malū sit post p̄diciū pdicare. Ad hoc d̄ fm q̄dā q̄ pdicatio ad duo ordiat. s. ad retrahēdū hoies a malo. et ad puocandū ad bonū. Rōne p̄nt tūc magis p̄gru fr q̄n hoies sunt p̄nores ad vana. i. post p̄diciū. Rōne v̄o scōi q̄n sit magis sobrius: (Et ois ppl̄s v̄it) q̄ erat in tēplo ad orandū: fm antiqs. Tñ fm altos: ois ppl̄s est uisat. i. maior ps. et h̄ ē rōnabile: q̄ euāgeliste innuūt q̄ illi dieb; pdicatōes mirabiles faciebat. Tñ de Lu. xxi. d̄. Et ois ppl̄s manebat. i. mane ventebat ad eū in tēplo. Et Joā. xij. dixerūt iūmicet. Ecce totus mundus post eū abiit (ad eū) vt audiret sermonē eius. Nam die alia p̄cedēt fecerat sermonē ita mirabile: q̄ millites q̄ venerāt cōprehēdere eū stupefacti in p̄bis eius nihil ei dixerūt: sz reuersi ad eos q̄ miserāt illos: dixerūt. Nūq̄ sic locutus ē hō. Tñ ppl̄s memor libēt de nouo veniebat. Vel causa fuit: q̄ in p̄plo erat dissensio quibusdā dicentibz: q̄ bonus est: quibusdā negantibz: s. q̄ vt ex

verbis et deprehenderet quis esset ventus
 bar ad eum (Et sedes in cathedra vel loco
 doctoz. vel sedes. i. assiduus existens (doce
 bar eos) et non tenebat: quia nondum pari di
 gnabatur (Adducitur autem et scribe) famosi in
 sapia: quia leges doctozes (et pharisei) famo
 si in vita: quia plures quam ceteri religiosi erant ap
 pariter: et viri magis zelo iudice per
 ebim peritanti (miserere in adultio dephen
 sam) Isti pessimi viri videbantur secundum Augustinum
 quia dominus mansuetudine habebat. et laudabat
 et predicabat misericordiam: et ob hoc populo ama
 bilis reddebatur. Sed proposuerunt ei casum
 in quo videbatur eis quod necessarium autem in man
 suetudine autem in lege diceret: et propter odio
 sus populo redderet: qui et mansuetudine et
 lege amabat: credebatur tamen ut ait quod pro man
 suetudine responderet ut populo sibi fauore
 percelleret. Unde sequitur (Et statuerunt eam in
 medio. i. in publico: non ut seruaerent for
 ma iudicij: quia christus secundum existimationem eorum
 non erat iudex: sed quia purabatur questione isolu
 bile: et christus publice confundere cogitabatur
 Sed quare non adduxerunt filium: et adulterem cum
 qui erat coprehensa: Ad hoc dicitur quod huius potu
 it esse multiplex ratio. Primum: quia forte vole
 batur ponere in corde populi quod esset aliquis di
 scipulorum eius. vel Secundo forte erat diues
 et pecunia corrupit eos. vel Tertio forte
 te auferret. (Et dicitur et. Vbi hec mu
 lier mota sunt dies sacri (dephensa est)
 ita quod res est certa (in adultio) quod lex val
 de abhorret. Unde sequitur (In lege autem moyses
 i. dominus per Moysen) mandauit nobis
 homicidii perdores fidem matrimonij viola
 tes (lapidare) Leui. xx. Per lapidationem
 tamen potest intelligi omne genus mortis: et pro mor
 te lapidatio. Unde aliquando lex dicitur homicidii oc
 cidendos: aliquando lapidandos. Sed quare in le
 ge noua adulteri non lapidantur: Ad hoc dicitur
 quod lex vetus data est hominibus quasi imperfectis
 et paruulis: et permissione temporalium inducebat
 ad sui obseruantiam. Iuxta illud Esai. j.
 Si volueritis: et audieritis: me: bona terre
 comedetis: et pro comminationibus temporalium ma
 lozum reducebat a peccatis. Lex vero euan
 gelica data est hominibus quasi perfectis: et permit
 tit spiritualia: et spiritualia sive eternas penas
 principaliter comminat: ideo in ea adulteri et
 ne pene reseruantur et non occiduntur temporaliter

morre. Sed quare magis lapidatur mulier
 adultera quam vir adulter: Ad hoc dicitur secundum
 Augustinum in Enchiridion. quia mulier habet plura
 se a malo retrahentia. scilicet custodia viri: con
 fessione mundi: errore legum: et dei timore.
 vir autem habet vltimum timorem. Vel potest dici
 quod si sit quia magis est in certitudine plura
 si fornicet mulier quam si vir. et sequitur sequitur
 malum malum ipsi plura quam nescit parentem suum
 a quo habeat nutrimentum et doctrinam. Unde
 non quod vna vxor habuit duos maritos sic
 e contrario (Tu ergo quod dicitur) vtrum sit lapid
 anda vel non: (habet autem dicebant tentantes
 eum) vtrum scilicet propter habendam opinionem de man
 suetudine perituleret in lege ut apperebat et
 credebatur (ut possent accusare eum) Plura
 tamen peritit qui transgressor legum diuine. Vel
 ut possent accusare eum populo cuius timore
 eum capere non audebat. Moraliter est in
 hac parte documentum per peccatores qui iniusta
 agunt confidentes: quod se occulte operari pu
 tarunt. Deinde enim permittit eos aliqui publica
 ri ut ratione perfusionis respiciant. Et hoc
 homini sit bonum: tamen melius esset ut seruaret
 famam tuam et spore delicta corrigeres.
 Bre. ij. mo. Qui sepe volens cadit in cul
 pam: quicquid nolens capis ad penam. Hec ille.
 Quatuor ad secundum tagit perfuratio istorum
 hypocritarum: quia christus ita rindit quod et iusti
 cia suauit et misericordiam: et illi qui volebant
 eum confundere: penitus sunt perfusi. Dicitur ergo
 (Jesus autem inclinans se deorsum) Non enim
 statim rindit. Primum ut ostenderet matu
 ritate seruanda in iudicijs. Sene. Opti
 mum iudicium existimo quod cito intelligitur: tar
 de iudicat. Secundo daret eis spatium re
 spiciendi a malicia. Tertio ut ostende
 ret se neque ad hanc questionem libere rindere
 neque querere perfusionem eorum (digito scribe
 bat in terra) In terra scribebat secundum Augu
 stinum. ut ostenderet quod omnes prauis scribent in ter
 ra. iuxta illud Isere. xvij. Recedentes a
 te in terra scribent. sic iustorum nomina scribi
 dicuntur in celo. Et secundo secundum Iohannem. ut ostē
 deret se traditur legem vulgarem et molli
 ore siue mitiore antiqua: quod fuit in duro
 lapide scripta: quia scripta faciens quod illam
 absque miseratione occidebat. ut patet. Heb.
 x. Scribebat autem digito secundum eundem: ve
 ondat se esse illum cuius digito lex dicitur

Babbato post do. III. Quadra.

sc̄pta ⁊ p̄nter frustra tentat accusare eū
de lege cū sit legislator: Quid p̄o scrib̄
beret incertū est. S̄z tñ diuersi diuersa
dicūt pbabilr. Nā fm Amb. in q̄dam
ep̄la ad studiosum scribebat. Terra ab
sorbe hos viros abdicatos. i. digne cō/
dēnandos. Et sumit Hier. xxij. S̄z fz
eū in ep̄la ad Brenū scribebat. Terra
frā accusat. i. pctōr pctōrē. fm Aug. p̄o
scribebat qd̄ postea prultr. S̄z fm glo.
scribebat istoz crimina ⁊ faciebat aliq̄
quā fraz v̄ figurā. i. q̄ vnusq̄sq̄ sua tm̄
pcā ⁊ suā dignā p̄dēnāroz videbat: vt
sic p̄nter miam peterēt ⁊ sc̄rēt alijs m̄
sereri. Sed q̄re nō pot̄ apte dicebat:
Ad h̄ d̄z q̄ nolebat occulta publicare.
Vel possum⁹ dicere q̄ secura fuisser in
astātib⁹ infinita mala sp̄ualia: pura appe
rit⁹ p̄perrādī s̄līa: ⁊ odia: ⁊ inimicitie:
⁊ homicidia. Forre em̄ tbi erāt mlti v̄
ri q̄z vroz ab eis erāt violate. Quid
āt hoz ver⁹ sit incertū est. Terūtm̄ fm
s. Tho. dictū Augu. est pbabilr p̄mo
Amb. fz vroz q̄ illi glōse dicit v̄ m̄tbi
pbabilr. Nam si sc̄p̄s: fra absorbe: q̄/
re nō s̄ absorpti: aut ēr q̄re illd̄ sc̄p̄s:
Terra ei etiā cogitātōi obedisset ch̄i
Si dicat q̄ sc̄p̄s: p̄ eos ⁊ vt viderēt se
digs absorberi. Dico q̄ h̄ redit in opti
mōne illi glōse q̄ d̄r: q̄ faciebat aliq̄
figurā in q̄ sc̄lera viderēt. qz ista figu
ra poruit eē sc̄ptura vel alia. Et s̄līr nō
sc̄p̄s: fra frā accusat: nisi in ista sc̄ptu
ra aliqd̄ mirabilr appuiss̄: qz facilius
posat ista p̄ba dicere eis. S̄līr neqz id
qd̄ postea prultr: qz sup̄stue aut pruliss̄
aut sc̄p̄s: sc̄p̄s. L̄h̄o aut scribere ⁊ nō re/
spōdente illi valde instabat vt r̄nderet:
credētes eū eē p̄plexū ⁊ nescire qd̄ r̄nde
ret (Eū aut p̄uenerāt) cōtinue (inter
rogātes eū) qd̄ veller r̄nderē (erexit se)
forte indicādo digito ea q̄ sc̄p̄s: ⁊ ta
cite monēdo vt legerēt. (⁊ di. els. Qui
si. pec. ē. ve. p̄. i. il. lap. m̄trat.) ⁊ glōsa
r̄n̄so. Amb. Ille iudicet de alteri⁹ ⁊ er/
rore q̄ nō h̄z in se qd̄ cōdēnet. Hec ille.
Aug. Si diceret: nō lapides adultera:
inuit⁹ p̄uincere. si diceret: lapides: mā
suer⁹ non videret. Dicat q̄ d̄z dicere
m̄suer⁹ ⁊ iust⁹. Qui sine pctō. ⁊c. Hec

vox iusticie est: punitat peccatrx: sed nō
a pctōrib⁹ impleat lex: s̄z nō a p̄uaricaroz
bus leḡ. Hec ille. S̄z nūqd̄ pctōr p̄t
altū pctōrē corrigere: Ad h̄ v̄dm̄ est ex
doctrina s. Tho. ij. q. liij. ⁊. iij. di. xix.
cū distinctōe. Aut em̄ loq̄mur de corre
ctōe fratna: aut de iudicialia q̄ ad sup
iores p̄riner. Nā de p̄ma v̄dm̄ ē q̄ si pec
caroz cū hūilitate ⁊ gemitu corrigat q̄st
horitādo vt s̄līr ambo corrigat sua deli
cta: nō peccat: q̄uis se p̄dēnet. i. p̄dēna
bile ondat i sua p̄cia v̄l fr̄s. sec⁹ si ex su
pbia p̄tēndo sua pctā veller alia rep̄s
hēdere. Est ei t̄p̄līc rōne pctōr indign⁹
corrigere. P̄rio rōne p̄cedēz pcti: maxie
si sit mal⁹ pctō fr̄s. Hoc āt̄ itelligo q̄n
pctōr de suo pctō n̄ dolet. ⁊ itelligo etiā
nō sit mal⁹: s̄z egle. Secdo rōne sc̄adali
puta si tuū pctm̄ sit publicū. Nō em̄ p̄/
sumit̄ odisse pctm̄. qd̄ itelligo: nisi ēr pu
blīce onderet se de suo dolere. Tertio
rōne sup̄bie vt dicit̄ est. Hec ex. ij. ij. Si
p̄o loq̄mur de sc̄da sic v̄r ipe loq̄ in. iij.
V̄dm̄ ē q̄ cr̄is i veiali pctō p̄t corrigere
qz nō reddīt hoiez indignū executōe of
ficij. nec ita ē cā sc̄adali vt mortle. vt cū
sine eo nlls v̄rā ducat. Si p̄o sit i mor
tali ēr ocelro: sec⁹. qz reddīt hoiem iha
bile ad executōez officij custulibz. Post
ter tñ corrigere nō vt mister ecclie cre
quēs. i. officii: s̄z vt puata p̄sona/ nllī rō
ne sc̄adali. Loq̄ aut s. Tho. de ex̄nti i
mortal actualit: qz. i. nō est p̄rit⁹. ⁊ loq̄
quē de mistris ecclie seu p̄latis q̄rum
ad sp̄ualia. De iudice p̄o laico v̄dm̄ v̄r
q̄ si ex̄ns actuali i mortali corripit ali
quē motu p̄rio peccat: qz nō mouet zed
lo dei ⁊ pctm̄: qz illd̄ in se corripet: max
me si suū sit egle/ vel mal⁹: sed v̄r moue
r̄ ex sup̄bia. Si p̄o iudicat lege exigen
te ⁊ ex mēte leḡ n̄ peccat: vt aliq̄ dicit̄.
nec p̄dēnabile se ondit i eo q̄ fert sniaz:
s̄z in eo q̄ fac̄ id p̄ qd̄ sniam s̄līez meref.
Et hec def̄minatio v̄r p̄formis doctrie
s. Tho. ij. q. lxxij. ⁊. iij. di. v. ⁊ di. xix.
⁊ di. xxij. ⁊ qd̄l. vij. q. iij. vbi tenz q̄ ex
hibēs se mistro ecclie i altq̄ sp̄uali ⁊ ex̄ns
i mortli peccat mortali: qz n̄ se p̄format
dño e⁹ miss. Ista āt̄ rō n̄ ē i mistro la
ci. v̄r ipe s̄ p̄o. exp̄sse sic d̄f̄niat vt h̄ d̄

fmnarū est (Et iterū se inclinās scri-
 bebat in tra) Iterato se chūs incliauit
 fm glo. pēns eoz pēcūde: ne. f. tantū
 erubescerēt de aspectu ei⁹. fm Alcuif.
 vō vt libere possent exte. fm Aug. vō
 vt oñderet q̄ erāt indigni videre vultū
 ei⁹. r ab eo videri. Vt h fuit vt oñderet
 p̄mā sniaz esse imutabilē: qz dō nō mu-
 rat. Sz qd scribebat scda vice: Ad hoc
 dico q̄ scribebat idēz qd pus: vt vt. Et
 credo q̄ sic scribebat aliqd in q̄ dicitur
 videbāt sua pctā. tra scribebat ordiate:
 tra q̄ vn⁹ post vnū illa cogitēbāt. tō seq̄
 tur (Audierēs ar) id qd dixerat. r sup
 ple vidētes id qd sc̄pserat: erubescētes
 de turpitudie suor pctōz (vn⁹ post vnū
 exhibāt) sic vn⁹ post vnū sc̄pserat forte le-
 gebant/ incipētes a sensorib⁹: vt q̄ p̄mi
 fuerāt in culpa/ p̄mi eēnt in pena. et qz
 forte pctā erāt guloza. Augu. Sic igit̄
 illi voce iusticie tanq̄ trahatū relo p̄cus
 si sese inspiciētes r reos inueniētes vn⁹
 post vnū omēs recesserūt. Hec ille. In
 hac pre est morale documētuz: q̄tra erit
 in die iudicij pctōz erubescētia: cū non
 solū sp̄i/ sed totus mūdus videbit eozū
 pctā: si isti tātū erubuerūt vidētes ea sp̄i
 solū sūt cū ch̄o. Iusti aut̄ tūc nō crube-
 scēt: sz erit eis gl̄ia. qz penituerūt. sicut
 nūc nō erubescit Magdalena q̄ sua peā
 publice p̄dicat. Hiero. Dicat vnusq̄sq̄
 qd velit: ego intrerē p̄ sensus mei puita
 re iudicauit meli⁹ eē pfundū corā p̄orib⁹
 sup tra q̄ corā angel̄ scriis i celo vt vbi
 cūqz dñs iudiciū suum voluerit demon-
 strare. Hec ille. Quātū ad trū rāgīt
 mīfatio quā peccatriciē chūs exhibuit:
 cū dicit (Et remā. te. solus). i. sine scrib r
 phariseis: nō aut̄ sine discipulis r plebe.
 qz dicto exclusiua: vt de s. Tho. h n̄ ex-
 cludit nisi respectu extraneoz. i. inimic⁹
 eoz. Opz̄ er̄ dicere q̄ tibi remāserit aliq̄
 iudicē: tmo aliq̄ pharisei. qz seq̄t̄ imedia-
 te post istā historā q̄ chūs allocut⁹ est
 sudos: r q̄ aliq̄ pharisei p̄dixerūt ei. vt
 ifra sabbo añ dñicā de passiōe. Augu.
 Reteri s̄ duo: mīfatio: Hec ille. (er
 mlier i medio/ stās) discipuloz r plebis.
 vt in medio. i. i ambiguo sz s. Tho. igi-
 rās qd sibi futur⁹ eēt. vñ fm Aug. rimu-
 lit se ab illo puniri q̄ sine peō erar. (Et
 gēs ar se iesus). i. a scribēdo: p̄ q̄ dēs ad
 uersarij recesserāt (dixit ei) r pando rigo
 rē iusticie p̄ mīaz (Mlier vbi s̄ q̄ te ac-
 cusabāt?) Nō q̄rit q̄i igiās: sz vt p̄solct
 Ad h mlier stupefca n̄ rñdit riorē mor-
 rīs. tō stari dñs vt eā respirare faciat r
 secure rñdere: subiūgit (Nō te p̄dēna-
 Que dixit. Nō do. Di. ei te. Nec ego
 te p̄dē.) Sz ne vidēret fauere pctis ad
 iūxit sz Aug. (Glade r iā am. no. pec.)
 Scūs aut̄ Tho. dicit ch̄m istā absoluisse
 a culpa nllā iposita pena. qz cū absolūe
 do extius iustificaret intrer⁹: poruit eā
 rāta p̄ritiōe imutare vt ab oi pena ef-
 ficeref imunis. Alks tñ exēplo ch̄i sine
 p̄fessioe r pene iniūctiōe q̄nq̄ d3 absol-
 uere. qz ch̄s rātā in sacris hūit excellē-
 tiā prāt. vt sine sacro effectū sacri p̄fer-
 re poruerit: qd nlls pur⁹ hō p̄r efficere.
 Cū ar in ista mliere duo eēnt. i. natura
 r culpa/ vt r qz poruit ch̄s p̄dēnare. na-
 turā qdē iudēdo eā lapidari: r culpa cā
 nō absolūedo. r vt r qz absoluer: pura si-
 licetiā peccadi tribuit sz p̄dēs se eā de-
 ceo nō p̄dēnari. Sz dō odio hūs cul-
 pā r amās naturā: dānauit atēz tm̄ di.
 ampli⁹ noli peccare. vt sic appeat q̄re-
 tus ē dō p̄ vitare: r q̄dulcē p̄ māueru-
 dinē. Hec ille p̄ualr. Est ar sciēdū q̄
 i die p̄gi dedicata iueniēt legit̄ h eua.
 P̄rio qz opposita iuxta se posita magis
 elucescūt. tō magis p̄mēdabil̄ apper̄ ino-
 cētia p̄gis. Secdo: qz ex h p̄mēdāt mia
 ch̄i q̄ exis p̄go r fili⁹ p̄ginis: r p̄ginū
 sp̄sus adultaz nō horruit penitēre. P̄o
 in die p̄gis hec historia recitat vt h col-
 gitem⁹. Tertio qz ad p̄positū p̄gis s̄ il-
 la p̄ba: Iesus inclinās se rē. r h in sensu
 q̄si allegorico. Nā p̄go in sc̄pura appel-
 lat̄ fra p̄r suā stabilitatē r fecūditatē.
 iuxta illd. Rozate ce. de. rē. Inclinatio
 vō ch̄i ē ei⁹ incarnatō: q̄ cū i forma del
 eēt semetip̄s exināuit. Iesus igit̄ se i-
 clinās. i. hūanitatē assumere disponēs.
 digito. i. p̄ruce. ff. scribebat i tra. i. in b.
 p̄gie. Sz qd sc̄pser: Rñdeo. Aliq̄ q̄b
 illa pulcēria charta decoraref. Nāz dō
 p̄: in ea sc̄pser r ip̄sūt suā potētiā: facies
 eā potēte nos adiuuare in vira: iustis

Feria. ii. post do. iiii. quadra.

p̄seruado gram: z iustis obrinēdo misse
 ricordā: z i morte nos defendēdo a dia
 bolo: z post mortē nos suscipiēdo in celi
 palatio. **Iō dī** **Barla** mī grē/mī misse
 rēcordie: tu nos rē. **Fili** p̄o sc̄p̄it in ea
 suā sapiētā ad p̄ nob̄ sc̄re aduocare: iō
 q̄ significata fuit p̄ illā mulierē q̄ ap̄
 regē **Dauid** aduocauit sapiētē p̄ filio
Abisalo exulāte. **ij. Reg. xiiij.** Sp̄s̄s̄ā
 erus tuā bonitatē faciēs eā clementē ad
 miserādū. **Un̄ ip̄a** de se dicit **Eccl. xiiij.**
 Quasi oliua speciosa i campis **Ex quo**
 p̄t̄z q̄ sua misericōdia ē excellēs: sic oleum
 eminet oi līq̄rī. **Et p̄gruēs**: q̄ speciosa
 in tpe oportuno. **i. tribulationis. Eccl. iij.**
xxxv. Speciosa misericōdia i tpe tribulatio
 nis. **Et patēs** oibz iustis z iniustis: q̄ in
 campis. **Est autē** i hac pte morale docu
 mentū: q̄ q̄ in p̄nti h̄z punire debet at
 tendere solū vel saltē p̄ncipalr ne de ce
 tero cōmittant scelera. **Pene em̄** p̄ntis
 vite sūt medicīne p̄seruatiue. **Ideo fm̄**
Platonis sententiā: null̄ sapiēs punit
 q̄ p̄ctm̄ est: sed ne peccet **Amen.**

Dñica. iiii. in q̄dragesima

Textus euāgē. Joan. ca. vi.

A **Uit** iesus trans mare
 galilee q̄d est tyberia
 dis: et seq̄bat eū multi
 tudo magna zc.

A **Uit** Iesus trans
 mare galilee zc. **Joānis. vj.**
 Vide dominica vltima post
 festum Trinitatis.

**Feria ij. post dñicaz q̄rtam in
Quadragesima.**

Textus euāgē. Joan. ca. ij.

D **Uo**pe erat pasca iudeo
 r̄u z ascēdit iesus hicro
 solymā: z inuenit i tem
 plo vedētes oues z bo
 ues z colūbas z numularios se

dentes. **Et cū** fecisset q̄si flagel
 lū d̄ suū: ic̄lis oēs eiecit de tēplo
Ques q̄z z boues z numulario
 r̄u effuait es: z mēsas subuertit
Et his q̄ colūbas vedēbat dixit
Auferte ista hinc: z nolite face
 re domū patris mei domū negoci
 atiois. **Recordati** hō sunt disci
 puli ei: q̄z scriptū est. **Zelus** do
 mus tue cōedit me. **R̄nderunt**
 ergo iudei: z dixerunt ei. **Qd̄** si
 gnū oñdis nobis: q̄z hec facis.
R̄ndit iesus. **Soluite** tēplū hoc
 z i tribz diebz excitabo illō. **Dixē**
 rūt ergo iudei. **Quadragesima** z
 sex annis edificatū ē tēplū hoc:
 z tu i tribz diebz excitabis illud
Ille at̄ dicebat d̄ templo corp̄is
 sui. **Cū** ḡresurrexiss̄ ex mortu
 is recordati sūt discipuli eius q̄z
 hoc dicebat. **Et crediderūt** scri
 pturē z sermōi quē dixit iesus
Cū autē esset hierosolymis i die
 festo mlti crediderūt i noie ei:
 vidētes signa q̄ faciebat. **Ipsē**
 autē iesus nō credebat semetip̄z
 eis: eo q̄ ipse nosset oēs z q̄ op̄
 ei non erat vt q̄s testimoniū p̄
 hiberet de hoīe. **Ipsē** em̄ sciebat
 quid esset in homine.

D **Uo**pe erat pascha
 iudeoz zc. **Joā. ij.** In p̄senti
 euāgēlio r̄gunt̄ tria puncta
 que sunt **Expulsiō** **Interro**
 gatio **et** **Conuersio.**

Quātū ad p̄mū sc̄l̄dū ē q̄ mlt̄a ad h̄
 euāgēliū p̄t̄nētia habēt sup̄ dñica. **j. q̄**
 dragētime: z feria. **ij.** seq̄nti. **In p̄mo**
 igit̄ p̄cto r̄gūt̄ quōd̄ ch̄ris eiecit d̄ tēplo
 vedētes z emecēs. **Pro** q̄ sc̄l̄dū ē q̄ ista
 electio de q̄ euāgēliū loq̄t̄ facta fuit inē
 p̄uerfionē aq̄ i vinū z pasca: q̄z. **i.** fuit p̄
 p̄dictū mirac̄m z añ pasca. **In euāgē**
 lio autē **Joā.** fit mētio i tribz loc̄s d̄ pasca
 .i. **h. z. vj. c. vbi** recitat̄ mirac̄m d̄ p̄at̄bz
 s̄ ij